

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs XXII. Deus Deus meus respice me.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

*A iustis separabis eos ceu fragmina dorsi,
Dirige in hos nerui spicula recta tui.*

Addit uotum
ut properen-
tur ista.

*Surge tuæ uirtute potens, & robore dextræ,
Nos tua dicemus facta stupenda Deus.*

PSALMVS XXII.

Deus Deus meus respice in me.

ARGUMENTVM.

Est prophetia de Christi passione, morte, resurrectione, & regno post mortem, ac Ecclesia. Singulare autem est quod ita manifeste prædicit uulnera pedum ac manuum, ludibria Iudæorum & blasphemias uoces, sortem diuidendarum uestium etc. Titulum sic fere exponunt de Cerua, id est, Christo, passuro sub finem Legis, cum aurora Euangeliij orietur.

*Ceu coram uideat, sic explicat omnia Christi
Passuri lacrimas, uulnera, probra, crucem.
Quem non hæc moueant lacrimosæ uerba querelæ,
Durius hunc saxo pectus habere putem.*

Vincenti Psalmus Dauid de Cerua auroræ.

Querela quæ non respiciat a deo
* Amplificat querelam collatione: alij cum orarent, exauditi sunt, tu me non exaudis.

M I Deus, o animæ spes unica & ultima nostræ,
Omnia qui rerum iura salutis habes:
Cur Deus abiectum me ita tempore deseris isto,
Quo tibi præcipue respiciendus eram?
* Quam te non mea uerba mouent, quam stertus ab ipso
Omnis abest, ferres ut mihi dexter opem.

Aucu

Aucupor integros lacrimis tua numina soles,
 Auersa querulas abnuis aure preces.
 Nocte uigil multis tacitas ululatibus auras
 Sollicito, requies nec uenit ulla mihi.
 Tu tamen ille Deus, Deus & sanctissimus idem es,
 Cuius Iudæo laus in honore uiget.
 In tua sperabant maiores numina nostri,
 Auxilium sensit spes animosa tuum.
 Rebus in afflictis illi te in uota uocabant,
 Non poterat iunctos deseruisse tibi.
 Spe certa propriam tibi commiserat salutem,
 Nec tibi confidens est pudefacta domus.
 Reptilis ipse autem merito, & sine nomine uermis,
 Bruti non hominis pectus habere ferar.
 Opprobrium triuiale hominū, quem despicit omnis,
 Qui quota uel mediæ nomina plebis habet.
 Qui me cunq; uident ceu pondus inutile terræ,
 Rugas ceu naso Rhinocerotes agunt.
 Ora, sed exertis ringuntur hiantia linguis,
 Turba, minax ronchis, docta mouere caput.
 Hic aliquis, Dominum iam nunc eat, inquit, ad ipsum,
 Si modo quæ merito damna queratur habet.
 Liberet ille suum si sic, ut iactat, amatur,
 Dilectum ærumnis liberet ille suum.
 Me tamen ipse meæ duxti genetricis ab aluo,
 Te per, adhuc sugens ubera, nixus eram.
 Editus in lucem tibi adhæsi protinus uni,
 Tu Deus ex utero matris es ipse mihi.
 Ne procul hinc abeas, ne longe abscesseris autem,
 Nam prope sunt quæ me dura pericla manent.

Non

Narratio quæ
 continet com-
 memoratiōē
 calamitatū, ac
 primum com-
 memorat blas-
 phemas uoces

Confirmat se
 contra illa lu-
 dibria, scio me
 tibi curæ esse,
 quantumuis ul-
 deat a te negli-
 gi.

Non procul hinc absunt curæ sæuiq; labores,
Sed nec adest misero qui ferat ullus opem,

Pergit narrare
calamitates suas.
Turba uelut miserum uitulorum circuit ingens,
Præualidi cingunt ad latus omne boues.

Ora adaperata in me & rictus habuere patentes,
Ut leo qui prædam corripit ore fremens.

Magnitudo af
fictionum.
Sicut aqua effusus, diffluxi totus, & intra
Me mea sunt laxata omnibus ossa locis.

Non secus ac æstu radiorum cera liquefcens,
Diffluxit robur pectoris omne mei.

Sic mihi quæ fuerat uirtus exaruit omnis,
Ut proiecta nihil testa liquoris habens.

Nescia lingua loqui sicibundis faucibus hæsit,
Et mea mortifero puluere membra tegis.

Circum nam uenere canes, me plurima circum
Fœta malis, falsi prodiga, turba stetit.

Mortifero fodere manus mihi uulnere utraq;
Peruia sunt pedibus uulnera facta meis.

†

Narrationi
subijcit preca
tionem uehe
mentissimis af
fectionibus abun
dantem.
Omnia dinumerare queas in me ossa, sed ipsi
Spectantes gaudent me mala tanta pati.

Partiti secuerunt meos sese inter amictus,
Et mea sortito subdita uestis erat.

†

Hic incipit p.
phetia de Chri
sto glorioso. Li
berato a dolo
ribus mortis,
& regnate per
Euangelion in
mundo.
† Tu solitam ne differ opem, neu longius absis,
Mi Deus afflictio, nam potes, affer opem,
Da rogo in hanc uitam ne sæuiat hosticus ensis,
Ne canis hanc animam deuoret ille ferox.

Brue me rapido frendentis ab ore leonis,
Vnica cornigeræ cornua frange feræ.

† Vera laude meis tua nomina fratribus edam,
Agnoscet laudes concio tota tuas.

Carmi

Carminibus celebrate Deum quicumq; timetis,
 Qui de cunq; tua sunt Iacobe Domo.
 Omne quod à magno genus Israël profectum est,
 Ipsius ad dextræ facta stupenda tremat.
 Exilium non auxilio contempsit egentis,
 Nec retro uultus abdidit ora sui.
 Quam potius iustis precibus se in uota uocanti,
 Nequaquam surdis auribus esse tulit.
 Me celebrante tuis Ecclesia magna sonabit,
 Concio plena tuis laudibus omnis erit.
 Vota Deo mea persoluam spectantibus ipsis,
 Quos Domini uacuos non sinit esse timor.
 Da quod edant humiles, epulis saturantur opimis,
 Qui mites animos, qui pia corda gerunt.
 Tollite laudantes quicumq; requiritis ipsum,
 Perpetuos uiuant pectora uestra dies.
 Omnibus hæc totum uulgetur fama per orbem,
 Vnius ut Domini tradita iussa colant.
 Vnius ut Domini uenerandum numen adorent,
 Quæ Gentes terræ climata cunq; colunt.
 Ipsius est etenim regni sine fine potestas,
 Ipse habet in cunctis Gentibus imperium.
 Et qui diuitijs partis utuntur, adorent
 Ipsum, qui terræ pingua quæq; uorant.
 Et qui fæda situ confecti corpora sordent,
 Quiq; animæ uitam non sinit esse suæ.
 Natio uenturo de semine seruiat ipsi,
 Virtutes Domini sæcula cuncta scient.
 Posteritas uentura Dei præconia laudum
 Conemet, & populis commemoranda dabit.

D

Iusti

Nouus cultus
 Ecclesiæ, abro-
 garis cultibus
 Legis.

Ecclesia ex di-
 uinitibus & pau-
 peribus.

Nouus cultus.

Nō nostra aut
operum iusti-
cia.

Iusticia ipsius in toto cantabitur orbe,
Ipse quod hoc tantum fecerit autor opus.

P S A L M V S XXIII.

Dominus regit me & nihil mihi.

A R G V M E N T V M.

Est mire suavis & elegans Psalmus, in quo
prædicat beneficia, & pro ijs gratias agit,
quibus Deus Ecclesiā suam cumulat, quod
eam sicut pastor ouem, uerbo pascit, conso-
latur, gubernat ac tuetur.

Dona Dei agnoscens & sacri munera uerbi,
Ambulat, & recta ducitur ille uia.
Non secus hunc, ac pastor ouem, si forsā aberret,
In sua restituit pascua uera Deus.

Psalmus Dauid.

Narratio.
Pascit.

Nulla petendarum mihi deerit copia rerum,
Pascit ut innocuas me Deus inter oues.
Per loca me statuit uiridantibus herbida pratis,
Ducit & ad riuos lene fluentis aquæ.

Latificat.

Collapsas animi uires mihi reddit, & ipsum
Iustificæ ducit per loca tuta uia.

Docet & gu-
bernat.

Ipsius ut uideam uerarum nomina laudum,
Hoc duce tam felix hæc mihi trita uia est.
Siue per obscuras umbris loca condita ualles,
Semita sit pedibus conficienda meis:

Defendit in pe-
riculis.

Non metuum, quia te duce, nulla pericla nocebunt,
Me baculi seruat uirga timenda tui.

Diuitis